

✧ Texty na tento týden – Daniel 9

✧ Základní verš

„Panovníku, slyš! Panovníku, odpusť! Panovníku, pozoruj a jednej! Neprodlévej! Kvůli sobě, můj Bože! Vždyť tvé město i tvůj lid se nazývá tvým jménem.“ (Da 9:19)

V deváté kapitole knihy Daniel se nachází jedna z nejdůležitějších a nejpozoruhodnějších modliteb Bible. Daniel se modlil pravidelně, ale v rozhodujících chvílích jeho života se pro něj modlitba stávala útočištěm, kde nacházel povzbuzení ke zvládnutí obtížných problémů. Když Danielovi a jeho přátelům hrozila smrt kvůli záhadnému snu pohanského krále, prorok se modlil (Da 2). Ve chvíli, kdy královský výnos zakazoval předkládat prosby komukoliv jinému než králi, Daniel se upřímně a oddaně modlil a upíral svůj pohled na Jeruzalém jako místo naděje a Božího přebývání na zemi (Da 6). Když budeme uvažovat o modlitbě v deváté kapitole, potřebujeme si uvědomit, jak moc Daniela zasáhlo vidění o dvou tisících třech stech večerech a jitrech, zaznamenané v osmé kapitole. A přestože Daniel slyšel vysvětlení základních obrysů tohoto proroctví, neznal podrobnosti o časovém období, o němž mluvily dvě nebeské bytosti: „Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti.“ (Da 8,14) Teprve nyní, v deváté kapitole, dostává prorok více světla, které přichází jako odpověď na upřímnou modlitbu.

✧ Týden ve zkratce:

- Boží slovo, základ poznání
- Prosba o milost
- Přímluvná modlitba
- Mesiášovo dílo
- Prorocký kalendář
- Podněty k zamyšlení

NE 1. března – Boží slovo, základ poznání

Da 9:1.2 „¹V prvním roce vlády Darjaveše, syna Achašveróšova, který byl médkého původu a byl králem nad královstvím kaldejským, ²v tom prvním roce jeho kralování jsem já, Daniel, porozuměl z knih počtu roků, o nichž se stalo slovo Hospodinovo proroku Jeremjášovi; vyplní se, že Jeruzalém bude po sedmdesát let v troskách.“

Jr 25:11.12 „¹¹Tak se stane celá tato země troskami a bude budít úděs. Tyto pronárody budou sloužit králi babylónskému po sedmdesát let. ¹²Až se naplní sedmdesát let, budu stíhat na králi babylónském a na onom pronárodu, totiž na zemi Kaldejců, jejich vinu, je výrok Hospodinův, a způsobím, že bude navěky zpusťována.“

Jr 29:10 „Toto praví Hospodin: Až se vyplní sedmdesát let Babylónu, navštívím vás a splním na vás své dobré slovo, že vás přivedu zpět na toto místo.“

Lv 26:14-45 „¹⁴Jestliže mě nebudete poslouchat a nebudete plnit všechny tyto příkazy, ¹⁵jestliže zavrhnete má nařízení a zprotivíte si mé řády, takže nebudete plnit všechny mé příkazy, ale budete porušovat mou smlouvu, ¹⁶pak já vám učiním toto: Navštívím vás hrůzou, úbytěmi a zimnicí, pohasnou vám oči a budete plni zoufalství. Nadarmo budete sít obilí, snědí je vaši nepřátelé. ¹⁷Postavím se proti vám a budete poraženi svými nepřáteli, a budou nad vámi panovat ti, kdo vás nenávidí, budete utíkat, i když vás nikdo nebude pronásledovat. ¹⁸Jestliže mě ani potom nebudete poslouchat, budu vás trestat za vaše hříchy ještě sedmkrát víc. ¹⁹Roztříštím vaši pyšnou moc a učiním, že nebe vám bude jako železo a země jako měď. ²⁰Nadarmo bude spotřebována vaše síla. Země vám nedá svůj výnos a stromové v zemi neponese ovoce. ²¹Jestliže mi i pak budete odporovat a nebudete mě chtít poslouchat, přidám vám sedmkrát víc ran pro vaše hříchy. ²²Pustím na vás polní zvěř. Ta vás připraví o děti, vyhubí váš dobytek a ztenčí vaše řady; vaše cesty zpusťnou. ²³Jestliže se tím nedáte ode mne napomenout a budete mi dále odporovat, ²⁴já se vám budu stavět na odpor a budu vás bít sedmkrát víc za vaše hříchy. ²⁵Uvedu na vás meč pomsty, aby pomstil porušování smlouvy. Shromáždíte-li se do svých měst, pošlu mezi vás mor a budete vydáni do rukou nepříteli.“

²⁶Až vám zlomím hůl chleba, bude deset žen pro vás péci chléb v jediné peci a budou vám odvažovat chléb na přiděl. Budete jíst, ale nenasytíte se. ²⁷Jestliže mě ani přesto neuposlechnete a budete mi dále odporovat, ²⁸já se vám budu stavět na odpor v rozhořčení a budu vás trestat sedmkrát víc za vaše hříchy. ²⁹Budete jíst maso svých synů a budete jíst maso svých dcer. ³⁰Zahladím vaše posvátná návrší a roztrhám vaše kadidlové oltářníky, vaše mrtvolky pohodím na mřiny vašich hnusných model a zprotivíte se mi. ³¹Obrátím vaše města v trosky, vaše svatyně zpusťším a nepřivoním k libé vůni vašich obětí. ³²Sám zpusťším zemi tak, že nad ní strnou i vaši nepřátelé, kteří se v ní usadí. ³³Vás pak rozptílím mezi pronárody, vpadnu vám s taseným mečem do zad, takže se vaše země stane pustinou a vaše města se promění v trosky. ³⁴Tehdy si země vynahradí své roky odpočínutí po celou dobu, co bude zpusťšena, až vy budete v zemi svých nepřátel. Tehdy bude země odpočívát a vynahradí si své roky odpočínutí. ³⁵Po celou dobu zpusťšení bude odpočívát, protože nemohla odpočívát ve vašich letech odpočínutí, když jste v ní sídlili. ³⁶Naplním ustrašeností srdce těch, kdo z vás zůstanou v zemích svých nepřátel, že je zažene i šelest odvátného listí. Budou utíkat jako před mečem a padat, i když je nikdo nebude pronásledovat. ³⁷Budou klopýtat jeden přes druhého jako před mečem, ačkoli je nikdo nebude pronásledovat. Neobstojíte před svými nepřáteli. ³⁸Zahynete mezi pronárody a pohltí vás země vašich nepřátel. ³⁹Kteří z vás zůstanou, zaniknou pro svou nepravost v zemích svých nepřátel a také pro nepravosti svých otců zaniknou. ⁴⁰Pak budou vyznávat nepravost svou i nepravost svých otců, zpronevěru, již se na mně dopustili, a že mi odporovali. ⁴¹Proto i já jsem se jim postavil na odpor a zavedl jsem je do země jejich nepřátel, dokud nebude jejich neobřezané srdce zkruseno a dokud neodpykají své provinění. ⁴²I připomenu si svou smlouvu s Jákobem a též svou smlouvu s Izákem, také si připomenu svou smlouvu s Abrahámem, i tu zemi si připomenu. ⁴³Země totiž bude od nich opuštěna a vynahradí si své roky odpočínutí, bude zpusťšena, bez nich, dokud oni neodpykají své provinění, protože znovu a znovu zavrhovali mé řády a má nařízení si protivila. ⁴⁴Avšak i když budou v zemi svých nepřátel, nezavrhnou je a nezprotivím si je, jako bych s nimi měl skoncovat a zrušit svou smlouvu s nimi. Já jsem Hospodin, jejich Bůh. ⁴⁵Připomenu jim smlouvu s jejich předky, které jsem vyvedl z egyptské země před zraky pronárodů, abych jim byl Bohem, já Hospodin. “

PO 2. března – Prosbá o milost

Da 9:18.19 „¹⁸Nakloň, můj Bože, své ucho a slyš, otevři své oči a viz, jak jsme zpusťšeni my i město, které se nazývá tvým jménem. Vždyť ne pro své spravedlivé činy ti předkládáme své prosby o smilování, ale pro tvé velké slitování. ¹⁹Panovníku, slyš! Panovníku, odpusť! Panovníku, pozoruj a jednej! Neproděvej! Kvůli sobě, můj Bože! Vždyť tvé město i tvůj lid se nazývá tvým jménem.“

Da 9:3-17 „³Obrátil jsem se k Panovníku Bohu, abych ho vyhledal modlitbou a prosbami o smilování v postu, žíněném rouchu a popelu. ⁴Modlil jsem se k Hospodinu, všemu Bohu, a vyznával se mu slovy: „Ach, Panovníku, Bože veliký a hrozný, který dbáš na smlouvu a milosrdenství vůči těm, kteří tě milují a dodržují tvá přikázání! ⁵Zhřešili jsme a provinili se, jednali jsme svévolně, bouřili se a uchýlili od tvých přikázání a soudů. ⁶A neposlouchali jsme tvé služebníky proroky, kteří mluvili ve tvém jménu našim králům, našim velmožům, našim otcům a všemu lidu země. ⁷Na tvé straně, Panovníku, je spravedlnost, na nás je zjevná hanba až do tohoto dne; je na každém lidském muži, na obyvatelích Jeruzaléma, na celém Izraeli, na blízkých i dalekých, ve všech zemích, do nichž jsi je rozehnal pro jejich zpronevěru, které se vůči tobě dopustili. ⁸Hospodine, na nás je zjevná hanba, na našich kráľích, na našich velmožích a na našich otcích, neboť jsme proti tobě zhřešili. ⁹Na Panovníku, našem Bohu, závisí slitování a odpuštění, neboť jsme se bouřili proti němu ¹⁰a neposlouchali jsme Hospodina, našeho Boha, a neřídili se jeho zákony, které nám vydával skrze své služebníky proroky. ¹¹Celý Izrael přestoupil tvůj zákon a odchýlil se a neposlouchal tebe. Na nás je vylita kletba a zlořečení, jak je o tom psáno v zákoně Mojžíše, Božího služebníka, protože jsme proti tobě hřešili. ¹²Dodržel jsi své slovo, které jsi promluvil proti nám a proti našim soudcům, kteří nás soudili, že uvedeš na nás zlo tak veliké, že takové nebylo učiněno pod celým nebem; tak bylo učiněno v Jeruzalémě. ¹³Jak je psáno v zákoně Mojžíšově, přišlo na nás všechno to zlo. Neprosili jsme Hospodina, svého Boha, o shovívavost a neodvrátili se od svých nepravostí a nejednali prozíravě podle jeho pravdy. ¹⁴Proto Hospodin bděl nad tím zlem a uvedl je na nás, neboť Hospodin, náš Bůh, je spravedlivý ve všech svých činech, které koná, ale my jsme ho neposlouchali. ¹⁵Nyní, Panovníku, náš Bože, který jsi svůj lid vyvedl z egyptské země pevnou rukou, a tak sis učinil jméno, jaké máš až dodnes, zhřešili jsme, byli jsme svévolní. ¹⁶Panovníku, nechť se, prosím, podle tvé veškeré spravedlnosti odvrátí tvůj hněv a tvé rozhořčení od tvého města Jeruzaléma, tvé svaté hory, neboť pro naše hříchy a viny našich otců je Jeruzalém a tvůj lid tupen všemi, kteří jsou kolem nás. ¹⁷Nyní tedy, Bože náš, slyš modlitbu svého služebníka a jeho prosby o smilování a rozjasni tvář nad svou zpusťšenou svatyní, kvůli sobě, Panovníku.“

2Kr 19:15-19 „¹⁵Chizkiáš se před Hospodinem modlil: „Hospodine, Bože Izraele, který sídlíš nad cheruby, ty sám jsi Bůh nade všemi královstvími země. Ty jsi učinil nebesa i zemi.

PÁ 28. února – Podněty k zamyšlení

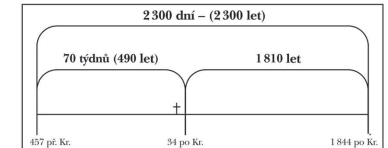
Uvedený graf vysvětluje, jak proroctví o sedmdesáti týdnech (Da 9,24–27) souvisí s proroctvím o dvou tisících tří stech večerech a jitrech (Da 8,14). Pokud počítáme dva tisíce tři sta let od roku 457 př. Kr. (neberme v úvahu neexistující rok nula), dostaneme se do roku 1844. Pokud budeme počítat zbývajících 1 810 let od roku 34 (2 300 minus prvních 490 let), dostaneme se také do roku 1844. Na základě toho dospějeme k závěru, že očistění svatyně, o kterém se hovoří u Da 8,14, začíná v roce 1844.

Všimněme si, jak rok 1844 odpovídá tomu, co jsme viděli v sedmé a osmé kapitole knihy Daniel. Soud v Da 7, který je stejnou událostí jako očistění svatyně v Da 8, se odehrává po 1 260 letech pronásledování (Da 7,25) a zároveň před druhým příchodem Ježíše Krista a ustanovením jeho věčného království.

Otázky k rozhovoru

1. Teologové říkají (a správně), že vidění o dvou tisících třech stech večerech a jitrech a vidění o sedmdesáti týdnech představují ve skutečnosti jedno ucelené proroctví. Na základě jakých důkazů můžeme obhájit toto tvrzení?

2. Co se můžeme naučit z Danielovy přímelné modlitby? Jak to může obohatit náš modlitební život a naši křesťanskou zkušenost?

3. Kristova oběť za nás je náš jedinou nadějí. Jak nám to pomáhá zůstat pokornými? A co je ještě důležitější, jak nám to může pomoci více milovat bližní a odpouštět jim? Jak tuto myšlenku rozvíjí text **L 7:40–47** „⁴⁰Ježíš mu na to řekl: „Šimone, chci ti něco povědět.“ On řekl: „Pověz, Mistře!“ – ⁴¹„Jeden věřitel měl dva dlužníky. První byl dlužen pět set denárů, druhý padesát. ⁴²Když neměli čím splatit dluh, odpustil oběma. Který z nich ho bude mít raději?“ ⁴³Šimon mu odpověděl: „Mám za to, že ten, kterému odpustil víc.“ Řekl mu: „Správně jsi usoudil!“ ⁴⁴Pak se obrátil k ženě a řekl Šimonovi: „Pohleď na tu ženu! Vešel jsem do tvého domu, ale vodu na nohy jsi mi nepodal, ona však skropila mé nohy slzami a otřela je svými vlasy. ⁴⁵Nepolíbil jsi mne, ale ona od té chvíle, co jsem vešel, nepřestala líbat mé nohy. ⁴⁶Nepomazal jsi mou hlavu olejem, ona však vzácným olejem pomazala mé nohy. ⁴⁷Proto ti pravím: Její mnohé hříchy jsou jí odpuštěny, protože projevila velikou lásku. Komu se málo odpouští, málo miluje.““

4. Uvažuj o tom, jak důležité bylo Písmo pro Daniela, jeho modlitbu a také naději. Celý národ byl potupně poražen, lidé byli odvezeni do exilu, země byla zpusťšena a hlavní město zničeno. Přesto Daniel prožíval naději, že se národ jednoho dne vrátí domů. Tuto naději mohl získat pouze z textů Písma, které mluví o Božích zaslíbeních. Jak se pro tebe může stát Písmo zdrojem naděje?

⁶Tento Ezdráš vyšel z Babylónu. Byl to znalec Zákona, zběhlý v zákoně Mojžíšově, který vydal Hospodin, Bůh Izraele. Král mu dal vše, oč žádal, protože nad ním byla ruka Hospodina, jeho Boha. ⁷S ním se vydali do Jeruzaléma i někteří Izraelci, kněží a levitové, zpěváci, vrátní a chrámoví nevolníci v sedmém roce krále Artaxerxa. ⁸Přišel do Jeruzaléma pátého měsíce téhož sedmého roku jeho kralování. ⁹Na první den prvního měsíce byl stanoven nástup cesty z Babylónu a prvního dne pátého měsíce přišel do Jeruzaléma, protože nad ním byla dobrotivá ruka jeho Boha. ¹⁰Ezdráš bádál s upřímným srdcem v Hospodinově zákoně, jednal podle něho a vyučoval v Izraeli nařízením a právním. ¹¹Toto je opis listu, který vydal král Artaxerxés knězi Ezdrášovi, znalci Zákona, znalému znění příkazů Hospodinových a jeho nařízení Izraeli: ¹²„Artaxerxés, král králů knězi Ezdrášovi, znalci zákona Boha nebes: Rozhodnutí. Nuže: ¹³Vydal jsem rozkaz, že každý z izraelského lidu, z jeho kněží a levitů v mém království, kdo touží jít do Jeruzaléma, může jít s tebou, ¹⁴protože jsi vyslán králem a jeho sedmi rádci, abys dohlédl na Judsko a na Jeruzalém podle zákona svého Boha, který máš v ruce. ¹⁵Doneseš tam stříbro a zlato, které král a jeho rádcové dobrovolně obětovali Bohu Izraele, jehož přibýtek je v Jeruzalémě, ¹⁶i všechno stříbro a zlato, které dostaneš po celé babylónské krajině spolu s dobrovolnými oběťmi lidu a kněží, kteří je budou dobrovolně obětovat pro dům svého Boha v Jeruzalémě. ¹⁷Za to stříbro svědomitě nakoupíš býky, berany a beránky s příslušnými oběťmi dary a úlitbami a budeš je obětovat na oltáři v domě vašeho Boha v Jeruzalémě. ¹⁸Se zbytkem stříbra a zlata učiňte, co ty a tvoji bratři budete pokládat za dobré, v souladu s vůlí vašeho Boha. ¹⁹Předměty, které ti jsou předány pro službu v domě tvého Boha, odevzdej před Bohem v Jeruzalémě. ²⁰Ostatní své výdaje za potřeby pro dům tvého Boha uhradíš z královské pokladny. ²¹Já, král Artaxerxés, jsem vydal rozkaz pro všechny strážce pokladu v Zaeufrať: Všechno, oč vás požádá kněz Ezdráš, znalec zákona Boha nebes, ať je svědomitě vykonáno, ²²až do jednoho sta talentů stříbra, do sta kórů pšenice, do sta batů vína a sta batů oleje, a soli bez omezení. ²³Všechno, co rozkáže Bůh nebes, ať se přesně vykoná pro dům Boha nebes, aby se nerozlítal na královo království a na jeho syny. ²⁴Bud' vám také známo, že žádnému knězi ani levitovi, zpěvákovi, vrátnému, chrámovému nevolníkovi a služebníku Božího domu se nesmějí vyměřit daně, dávky z úrod a jiné poplatky. ²⁵Ty, Ezdráši, podle moudrosti svého Boha, která je ti svěřena, ustanovíš soudce a rozhodčí, kteří budou rozhodovat pře všeho lidu v Zaeufrať, totiž všech, kteří se znají k zákonům tvého Boha. A kdo je neznají, ty budete vyučovat. ²⁶Nad každým, kdo nebude svědomitě zachovávat zákon tvého Boha a zákon královský, bude vyneseno rozsudek smrti nebo vyhnání, peněžité pokuty nebo vězení.“ ²⁷Požehnán bud' Hospodin, Bůh našich otců, že vložil do srdce králi, aby obnovil lesk Hospodinova domu v Jeruzalémě, ²⁸a že mi příznivě naklonil krále a jeho rádce i všechny významné královny velmože. Vzpomínám se tedy, protože nade mnou byla ruka Hospodina, mého Boha, a shromáždil jsem představitele Izraele, aby šli se mnou.“
Da 8:14 „Řekl mi: „Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti.““

¹⁶Nakloň, Hospodine, své ucho a slyš, otevři, Hospodine, své oči a viz! Slyš slova Sancheribova, která vzkázal, aby haněl Boha živého. ¹⁷Opravdu, Hospodine, králové asyřští zničili pronárody i jejich země. ¹⁸Jejich bohy vydali ohni, protože to nejsou bohové, nýbrž dílo lidských rukou, dřevo a kámen, proto je zničili. ¹⁹Ale teď Hospodine, Bože náš, zachraň nás prosím z jeho rukou, ať poznají všechna království země, že ty, Hospodine, jsi Bůh, ty sám!“
Mt 5:16 „Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“

ÚT 3. března – Přímluvná modlitba

Da 9:3-6 „³Obrátil jsem se k Panovníku Bohu, abych ho vyhledal modlitbou a prosbami o smilování v postu, žíněném rouchu a popelu. ⁴Modlil jsem se k Hospodinu, svému Bohu, a vyznával se mu slovy: „Ach, Panovníku, Bože veliký a hrozný, který dbáš na smlouvu a milosrdenství vůči těm, kteří tě milují a dodržují tvá přikázání! ⁵Zhřešili jsme a provinili se, jednali jsme svévolně, bouřili se a uchýlili od tvých přikázání a soudů. ⁶A neposlouchali jsme tvé služebníky proroky, kteří mluvili ve tvém jménu našim králům, našim velmožům, našim otcům a všemu lidu země.““

Da 9:18-20 „¹⁸Nakloň, můj Bože, své ucho a slyš, otevři své oči a viz, jak jsme zpustošeni my i město, které se nazývá tvým jménem. Vždyť ne pro své spravedlivé činy ti předkládáme své prosby o smilování, ale pro tvé velké slitování. ¹⁹Panovníku, slyš! Panovníku, odpusť! Panovníku, pozoruj a jednej! Neprodlévej! Kvůli sobě, můj Bože! Vždyť tvé město i tvůj lid se nazývá tvým jménem.“ ²⁰Ještě jsem rozmloval a modlil se, vyznával hříchy svůj i hříchy Izraele, svého lidu, a předkládal Hospodinu, svému Bohu, své prosby o smilování za svatou horu Boží.“

Ex 32:7-14 „⁷I promluvil Hospodin k Mojžíšovi: „Sestup dolů. Tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země, se vrhá do zkázy. ⁸Brzy uhnul z cesty, kterou jsem jim přikázal. Odšli si sochu býčka a klanějí se mu, oběťují mu a říkají: „To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země.““ ⁹Hospodin dále Mojžíšovi řekl: „Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdě šije. ¹⁰Ted' mě nech, ať proti nim vzplane můj hněv a skoncuji s nimi; z tebe však udělám veliký národ.“ ¹¹Mojžíš však prosil Hospodina, svého Boha, o shovívavost: „Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a pevnou rukou z egyptské země? ¹²Proč mají Egypťané říkat: „Vyvedl je se zlým úmyslem, aby je v horách povraždil a nadobro je smetl z povrchu země.“ Upušt' od svého planoucího hněvu. Dej se pohnout k litoosti nad zlem, jež proti svému lidu zamýšlíš. ¹³Rozpomeň se na Abrahama, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Roznůžím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, aby ji navěky mělo v dědictví.“ ¹⁴A Hospodin se dal pohnout k litoosti nad zlem, o němž mluvil, že je dopustí na svůj lid.“

Nu 14:10-25 „¹⁰Celá pospolitost však křičela, aby je ukamenovali. Vtom se všem Izraelcům ukázala při stanu setkávání Hospodinova sláva. ¹¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Jak dlouho mě bude tento lid znevažovat? Jak dlouho mi nebude věřit přes všechna znamení, která jsem uprostřed něho konal? ¹²Budu ho bít morem a vyděním jej, a z tebe učiním větší a zdatnější národ, než je on.“ ¹³Mojžíš však řekl Hospodinu: „Uslyší o tom Egypťané, neboť z jejich středu jsi vyvedl tento lid svou mocí, ¹⁴a budou o tom vykládat obyvatelům této země. Ti slyšeli, že ty, Hospodine, jsi uprostřed tohoto lidu, že ty, Hospodine, se zjevuješ tvář v tvář. Tvůj oblak stojí nad nimi, v sloupu oblakovém chodíš před nimi ve dne a v sloupu ohnivém v noci. ¹⁵Když tento lid do jednoho usmrtíš, pronárody, které slyšely o tobě zprávu, řeknou: ¹⁶„Protože Hospodin nebyl s to uvést tento lid do země, kterou přísahou zaslíbil, pobíl je na poušti.“ ¹⁷Nuže, nechť se prosím vyvýší tvá moc, Panovníku, jak jsi prohlásil. Řekl jsi: ¹⁸„Hospodin je shovívavý a nesmírně milosrdný, odpouští vinu a přestupek, ale viníka nenechá bez trestu, vinu otců stíhá na synech do třetího i čtvrtého pokolení.“ ¹⁹Promiň prosím tomuto lidu vinu podle svého velikého milosrdenství, jako jsi mu ji odpouštěl od Egypta až sem.“ ²⁰Hospodin odvětil: „Na tvou přímluvu promiň. ²¹Avšak, jakože jsem živ, Hospodinova sláva naplní celou zemi. ²²Proto žádný z mužů, kteří viděli mou slávu a má znamení, jež jsem činil v Egyptě i na poušti, a pokoušeli mě už aspoň desetkrát a neposlouchali mě, ²³nespatří zemi, kterou jsem přísahou zaslíbil jejich otcům; nespattí ji žádný, kdo mě znevažoval. ²⁴Jen svého služebníka Káleba, protože byl jiného ducha a cele se mi oddal, uvedu do země, do níž vstoupil, a jeho potomstvo ji obsadí. ²⁵V dolině sídlí Amálekovi a Kenaani; zítra se tedy obraťte a táhněte pouští cestou k Rákosavému moři.““

1Kr 18 „¹Pro mnoha dnech, třetího roku, se stalo slovo Hospodinovo k Eliášovi: „Jdi a ukaž se Achabovi, chci dát zemi déšť.“ ²Eliáš tedy šel, aby se ukázal Achabovi. V Samaři se rozmohl hlad. ³Achab si zavolal Obadjáše, správce domu. Obadjáš se velice bál Hospodina. ⁴Když dala Jezabel vyhledat Hospodinovy proroky, ujal se Obadjáš sta proroků, schoval je po padesáti mužích v jeskyni a opatroval je chlebem a vodou. ⁵Achab Obadjášovi řekl: „Jdi ke všem vodním pramenům a ke všem potokům v zemi; snad se najde tráva, abychom uživilí koně a mešky a nemuseli porážet dobytek.“ ⁶Rozdělili si zemi, aby ji prošli. Achab šel sám jednou cestou a Obadjáš šel sám jinou cestou.

⁷Když byl Obadjáš na cestě, hle, Elijáš mu jde vstříc. Obadjáš ho upozoroval, padl na tvář a zvolal: „Jsi to ty, Elijáši, můj pane?“⁸ „Odvětil mu: „Jsem. Jdi a vyřiď svému pánu: Je zde Elijáš.“⁹ Obadjáš řekl: „Čím jsem zhršil, že vydáváš svého služebníka do rukou Achabovi, aby mě usmrtil?“¹⁰ Jakože živ je Hospodin, tvůj Bůh, není pronároda ani království, kam by můj pán nebyl poslal, aby tě vyhledal. Když řekli: „Není tady,“ museli v tom království nebo pronárodu odpřisáhnout, že tě nenašli.“¹¹ A ty nyní říkáš: „Jdi a vyřiď“ svému pánu: Je zde Elijáš.“¹² Stane se, že já od tebe odejdu a Hospodinův duch tě odnese nevíám kam. Já to půjdu oznámit Achabovi, on tě nenajde a zabije tě. Tvůj služebník se přece od mládí bojí Hospodina!“¹³ Což mému pánu nebylo oznámeno, co jsem udělal, když Jezábel vraždila Hospodinovy proroky? Sto mužů z Hospodinových proroků jsem schoval po padesáti mužích v jeskyni a opatroval je chlebem a vodou.“¹⁴ A ty nyní říkáš: „Jdi a vyřiď“ svému pánu: Je zde Elijáš.“ Vždyť mě zabije!“¹⁵ Elijáš mu řekl: „Jakože živ je Hospodin zástupů, v jehož jsem službách, že se dnes před ním ukážu.“¹⁶ Obadjáš šel tedy naproti Achabovi a oznámil mu to. Achab šel Elijášovi naproti.¹⁷ Když Achab uviděl Elijáše, řekl mu: „Jsi to ty, jenž uvádíš do zkázy Izraele?“¹⁸ Ten odpověděl: „Izraele neuvádím do zkázy já, ale ty a dům tvého otce tím, že opouštíš Hospodinova příkázání a ty že chodíš za baaly.“¹⁹ Ale nyní zaříd, ať se ke mně shromáždí na horu Karmel celý Izrael i čtyři sta padesát Baalových proroků a čtyři sta proroků Ašéřiných, kteří jedí u stolu s Jezábelou.“²⁰ Achab tedy obeslal všechny Izraelce a shromáždil proroky na horu Karmel.²¹ Tu přistoupil Elijáš ke všemu lidu a řekl: „Jak dlouho budete poskakovat na obě strany? Je-li Hospodin Bohem, následujte ho; jestliže Baal, jděte za ním!“ Lid mu neodpověděl ani slovo.²² Elijáš dále řekl lidu: „Jako Hospodinův prorok zbývám už sám, ale Baalových proroků je čtyři sta padesát.“²³ Ať nám dají dva býky. Oni ať si vyberou jednoho býka, ať ho rozsekají na kusy a položí na dříví, ale oheň ať nezažládají. Já udělám totéž s druhým býkem: dám ho na dříví, ale oheň nezažalším.“²⁴ Vyzvějte pak jména svých bohů a já budu vzývat jméno Hospodinovo. Bůh, který odpoví ohněm, ten je Bůh.“ Všechn lid odpověděl: „To je správná řeč.“²⁵ Elijáš vyzval Baalovy proroky: „Vyberte si jednoho býka a připravte ho první, protože vás je víc. Potom vyzvějte jména svých bohů, ale oheň nezažládajte!“²⁶ Vzali tedy býka, kterého jim dal, připravili ho a od rána až do poledne vzývali Baalovo jméno: „Baale, odpověz nám!“ Neozval se však nikdo, nikdo neodpověděl. A poskakovali u zhotoveného oltáře.²⁷ V poledne se jim Elijáš začal posmívat: „Volejte co nejhlasitěji, vždyť je to bůh! Treba je zamyšlen nebo má nucení anebo odcestoval. Snad spí, ať se probudí!“²⁸ Oni volali co nejhlasitěji a zasazovali si podle svého obyčej rány meči a oštěpy, až je polávala krev.²⁹ Minulo poledne a oni ještě pokřikovali až do chvíle, kdy se přináší obětní dar. Neozval se však nikdo, nikdo neodpověděl, nikdo tomu nevěnoval pozornost.³⁰ Tu řekl Elijáš všemu lidu: „Přistupte ke mně!“ Všechn lid k němu přistoupil a on opravil pobořený Hospodinův oltář.³¹ Vzal dvanáct kamenů podle počtu kmenů synů Jáкова, k němuž se stalo slovo Hospodinovo, že se bude jmenovat Izrael.³² Z kamenů vybudoval oltář ve jméno Hospodinovo a kolem oltáře vymezil příkopem prostor pro vysetí dvou měř zrní.³³ Pak narovnal dříví, rozsekal býka na kusy a položil na dříví.³⁴ Nato řekl: „Naplňte čtyři džbány vodou a vylijte ji na zápalnou oběť a na dříví!“ Potom řekl: „Udělejte to ještě jednou.“ Oni to udělali. Znovu řekl: „Udělejte to potřetí!“ Udělali to tedy potřetí.³⁵ Voda tekla okolo oltáře a naplnila i příkop.³⁶ Nastal čas, kdy se přináší obětní dar. Prorok Elijáš přistoupil a řekl: „Hospodine, Bože Abrahamův, Izákových a Izraelův, ať se dnes pozná, že ty jsi Bůh v Izraeli a já tvůj služebník a že jsem učinil všechny tyto věci podle tvého slova.“³⁷ Odpověz mi, Hospodine! Odpověz mi, ať pozná tento lid, že ty, Hospodine, jsi Bůh. Ty sám obrať jejich srdce zpět k sobě.“³⁸ I spadl Hospodinův oheň a pozřel zápalnou oběť i dříví, kameny i prst, a vodu z příkopu vypil.³⁹ Když to všichni lid spatřil, padli na tvář a volali: „Jen Hospodin je Bůh! Jen Hospodin je Bůh!“⁴⁰ Elijáš jim poručil: „Pochyťte Baalovy proroky! Nikdo z nich ať neunikne!“ Když je pochytali, zavedl je Elijáš dolů k potoku Kísonu a tam je pobil.⁴¹ Poté řekl Elijáš Achabovi: „Vystup vzhůru, jez a pij. Je slyšet hukot deště!“⁴² Achab tedy vystoupil vzhůru, aby jedl a pil. Elijáš mezitím vystoupil na vrchol Karmelu, sehnul se k zemi a vtiskl si tvář mezi kolena.⁴³ Pak řekl svému mládenci: „Vystup a pohled směrem k moři.“ On vystoupil, pohleděl a řekl: „Nic tam není.“ Elijáš pravil: „Opakuj to sedmkrát.“⁴⁴ Když to bylo posedmé, řekl: „Hle, z moře vystupuje mráček malý jako lidská dlaň.“ Elijáš mu řekl: „Vystup vzhůru a vyřiď Achabovi: „Zapráhni a jed“ dolů, ať tě nestihne deště!“⁴⁵ A vtom už k tomu došlo. Nebe se zachmuřilo, vítr přihnál mraky a spustil se silný déšť. Achab dal zapráhnout a jel do Jizreelu.⁴⁶ Hospodinova ruka byla s Elijášem. Podkasal si bedra a běžel před Achabem, až doběhl do Jizreelu.“

Jk 5:16 „Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.“

J 17 „¹Po těchto slovech Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: „Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe, stejně jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný.“³ A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.“⁴ Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi svěřil.“⁵ A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve než byl svět.“⁶ Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali.

⁷Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe;⁸ neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali. Vpravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal.⁹ Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji;¹⁰ a všechno mě je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslaven.¹¹ Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my.¹² Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu, které jsi mi dal; ochránil jsem je, takže žádný z nich nezahynul, kromě toho, který byl zavřen, aby se naplnilo Písmo.¹³ Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti.¹⁴ Dal jsem jim tvé slovo, ale svět k nim pojal nenávisť, poněvadž nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa.¹⁵ Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého.¹⁶ Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa.¹⁷ Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda.¹⁸ Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa.¹⁹ Sám sebe za ně posvěcuj, aby i oni byli vpravdě posvěceni.²⁰ Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří;²¹ aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.²² Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno –²³ já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne.²⁴ Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa.²⁵ Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a také oni poznali, že jsi mě poslal.²⁶ Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby – v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich.“

Žd 4:15 „Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.“

Žd 7:26,27 „²⁶To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa,²⁷ který nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama.“

2K 5:21 „Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.“

ST 4. března – Mesiášovo dílo

Da 9:21-24 „²¹Tedy ještě jsem rozmloval v modlitbě, když Gabriel, ten muž, kterého jsem prve viděl ve vidění, spěšně přilétl a dotkl se mě v době večerního obětního daru.²² Poučil mě, když se mnou mluvil. Řekl: „Danieli, nyní jsem vyšel, abych ti posloužil k poučení.“²³ Prve při tvých prosbách o smilování vyšlo slovo a já jsem přišel, abych ti je oznámil, neboť jsi vzácný Bohu. Pochop to slovo a rozuměj vidění.²⁴ Sedmdesát týdnů let je stanoveno tvému lidu a tvému svatému městu, než bude skoncováno s nevěností, než budou zapečetěny hříchy, než dojde k zproštění viny, k uvedení věčné spravedlnosti, k zapečetění vidění a proroctví, k pomazání svatyně svatých.““

Př 28:24 „Kdo odírá otce a matku a říká: „To není žádný přestupek,“ je společníkem zhoubce.“

Ez 2:3 „Řekl mi: „Lidský synu, posílám tě k izraelským synům, k těm bouřícím se pronárodům, které se vzbouřily proti mně. Oni i jejich otcové mi byli nevěrní až do tohoto dne.““

Žd 8:1 „Z toho, co bylo řečeno, plyne: máme velekněze, který usedl po pravici Božího trůnu.“

ČT 5. března – Prorocký kalendář

Da 9:25-27 ČSP „²⁵Věz tedy a rozuměj: Od vyjití slova k návratu a k budování Jeruzaléma až k Pomazanému vůdci bude sedm sedmiletí a šedesát dva sedmiletí. Znovu se vybudoje náměstí a příkop, v tísní oněch časů.²⁶ Ale po těch šedesáti a dvou sedmiletích bude vyhlazen Pomazaný a nebude mít nic, a to město i tu svatyni bude ničit lid jednoho vůdce, který přichází. Ale jeho konec bude v záplavě. A až do konce bude odhodlaný boj po místech zpusťování.²⁷ A prosadí smlouvu mnohým jednoho sedmiletí, leč uprostřed onoho sedmiletí ukončí obětní hod i přidavnou oběť. Tehdy na křídle ohavností bude pustošící, dokud se zkáza i rozhodnutí nebude vylévat na pustošenou.“

Da 8:27 „Já, Daniel, jsem zůstal bez sebe a byl jsem těžce nemocen po řadu dní. Pak jsem vstal a konal své povolání u krále. Zasl jsem nad tím viděním, ale nikdo to nechápal.“

Ezd 7 „¹Po těchto událostech, za králování perského krále Artaxerxa, přišel Ezdráš, syn Serajáše, syna Azarjáše, syna Chilkijáše,² syna Šalúma, syna Sádoka, syna Achítúba,³ syna Amarjáše, syna Azarjáše, syna Merajóta,⁴ syna Zerachjáše, syna Uzího, syna Bukího,⁵ syna Abišáý, syna Pinchasa, syna Eleazara, syna Árona, nejvyššího kněze.